

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmm.cz>

číslo 17 - říjen 2002

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Puclíček

**RUBRIKA ČASOPISU PUCLÍK
PRO 1. - 5. ROČNÍK**

**POPRVÉ
S RUBRIKOU**
PRO NEJMENŠÍ ČTENÁŘE
STRANA 18-19

NEŽ ZAČNETE ČÍST

Prázdniny jsou dávno za námi, zahajujeme sedmý týden nového školního roku a s ním za vámi přichází letošní první číslo Puclíka, které už má na svém tachometru sedmnáctku.

Už před prázdninami jsme vás informovali, že naši redakci a také školu opouštějí děvčata z devátého ročníku a že tedy bude nutné hned na začátku školního roku náš redakční tým opět posílit. Stalo se – novými členkami redakční rady jsou **Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá a Lucie Uhlířová ze 7.C**. Tím se počet žáků v redakci rozrostl na deset a domníváme se, že v této silnější sestavě budeme moci lépe a hlavně rychleji připravovat a vydávat jednotlivá čísla našeho časopisu.

Hlavní změnou, které jste si pravděpodobně všimli už na titulní stránce, je to, že počínaje tímto číslem bude v každém vydání zařazena **nová rubrika**, která je věnována mladším čtenářům z 1. až 5. třídy. Nazvali jsme ji **PUCLÍČEK**, protože je to vlastně takový Puclíkův mladší bráška. Tímto krokem se redakce snaží přizpůsobit náplň časopisu i dětem z prvního stupně, pro které v minulých letech uvnitř Puclíka zas tak moc vhodných věcí nebylo. Rubrika má tentokrát jen dvě zkušební strany, ale věříme, že už v příštím čísle jich bude více. Proto jsme k externí spolupráci přizvali paní učitelku Ivu Fouskovou, která nám s přípravou této rubriky pomůže. Věříme, že pomocnou ruku nám podají i ostatní paní učitelky z prvního stupně alespoň v podobě občasných rad, nápadů nebo zajímavých informací.

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **28. října 2002** Den vzniku samostatného československého státu – státní svátek
- **29.-30. 10. 2002** Podzimní prázdniny
- **19. listopadu 2002** Beseda se sexuologem Dr. Radimem Uzlem pro 6.-9. ročník

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Začátek nového školního roku s sebou přinesl dobrou zprávu pro všechny internetové nadšence z řad žáků i učitelů naší školy. Rychlost připojení k Internetu se opět zdvojnásobila a její hodnota je nyní 512 kb za sekundu. Ani toto číslo však pravděpodobně není konečné.
- Finančně náročnější bylo přestávkové „dovádění“ Romana Starého a Jana Rouse ze 6.B. Při jejich bohubilých činnostech se jim totiž podařilo srazit umývadlo, které se našťastí nerozbilo, ale prasklo odpadní potrubí. Za opravu jim odborná firma naúčtovala 265 korun.
- Téměř každou přestávku jsme ihned po zazvonění svědky sprintu žáků počítačových tříd do učebny výpočetní techniky, kde se snaží co nejrychleji urvat volné místo u počítače, aby se mohli „sebevzdělávat“. Při jednom takovém bezhlavém běhu zachytil Petr Kašpárek z 8.C taškou o vozík paní uklízečky. Uviděl to Honza Svoboda a ve snaze zabránit tomu, aby Petr vozík nepřevrhl, mu jeho tašku chytil. Jenže Petr nabyl dojmu, že ho Honza chce v jeho zběsilém běhu zastavit, a tak za svoji tašku pořádně zabral. Vozík vzal samozřejmě s sebou, takže obsah kbelíků s čisticím prostředkem vycáknul a zachránáře Svobodu krásně od hlavy k patě opláchl. Vlhko měl podle vlastních slov i v ponožkách a vůni, kterou pak kolem sebe šířil, značně připomínal tchoře.
- Doposud nejrozsáhlejší týmovou práci má za sebou třiašedesát žáků 7., 8. a 9.C. Společnými silami se jim podařilo opsat anglicko-český slovníček k učebnicím angličtiny, který se již normálně nedá koupit, a proto ho nyní žáci budou dostávat ke svým učebnicím v nově upravené a vytištěné podobě, kterou si naše škola již bude zajišťovat sama. Všem, kteří se na tomto společném úkolu podíleli, patří poděkování.

KOLIK NÁS LETOS JE?

TŘÍDY, ŽÁCI, UČITELÉ VE ŠKOLNÍM ROCE 2002-2003

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Eva Hlavsová	13	13	26	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Viera Buchtová	14	12	26	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Marie Rajská	11	14	25	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Markéta Šebková	12	13	25	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Miroslava Kotovicová	11	11	22	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Iva Fousková	12	12	24	přístavba – Tyršova ulice
3.C	Vlasta Fryšavská	9	12	21	hlavní budova
4.A	Dita Machová	13	18	31	hlavní budova
4.B	Marie Kubíková	5	11	16	budova na ulici Výhledy
4.C	Martina Drimlová	8	5	13	budova na ulici Výhledy
5.A	Pavla Poláčková	16	12	28	hlavní budova
5.B	Marie Blažková	13	11	24	hlavní budova
5.C	Markéta Niesnerová	17	11	28	hlavní budova
5.D	Martina Hauková	11	11	22	hlavní budova
6.A	Petr Smékal	17	10	27	hlavní budova
6.B	Jaroslava Kozárová	15	15	30	hlavní budova
6.C	Eva Ficová	13	13	26	hlavní budova
6.D	Pavel Hnízdl	16	12	28	hlavní budova
7.A	Marcela Zelenková	14	10	24	hlavní budova
7.B	Jaroslava Hnízdllová	13	11	24	hlavní budova
7.C	Jana Kučerová	11	15	26	hlavní budova
8.A	Renata Slámová	12	13	25	hlavní budova
8.B	Jitka Matoušková	11	9	20	hlavní budova
8.C	Hana Knapčoková	13	13	26	hlavní budova
8.D	Jaroslava Pokorná	9	10	19	hlavní budova
9.A	Vlasta Břečková	14	12	26	hlavní budova
9.B	Ivona Kovačičová	10	13	23	hlavní budova
9.C	Miloslav Liedermann	14	12	26	hlavní budova
CELKEM		347	334	681	

Počet učitelů: **38**

Počet vychovatelů školní družiny: **2**

Ostatní zaměstnanci: **8**

Pedagogický sbor opustila paní učitelka **Zdeňka Růžičková**, **Mária Prosecká**, **Naděžda Staňková**, **Markéta Chlubnová**, **Marie Liedermannová** a **Pavla Sedláková**, ze školní družiny odešla paní vychovatelka **Marcela Bártová**.

Novými tvářemi pedagogického sboru jsou na prvním stupni paní učitelky **Eva Hlavsová**, **Martina Hauková** a **Marie Kubíková**, na druhém stupni paní učitelka **Dagmar Svobodová**.

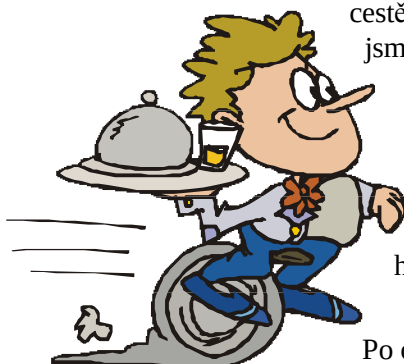
PÁR ZÁŽITKŮ Z LOŇSKÝCH VÝLETŮ

Školní výlet 9.B

Je pondělí 27. 5. 2002 a dnes po škole jdu se třídou na výlet do Zubří. Už se moc těším, protože na výletě se dá zažít spousta legrace. Je poslední hodina (chemie) a všichni si oddychnou, že máme další perný den za sebou a že se za necelé dvě hodiny znovu uvidíme. Sraz s učiteli byl ve čtyři hodiny na vlakovém nádraží v Novém Městě. Jako poslední přibíhá na nádraží naše kamarádka Máňa Wittichová a my můžeme vyrazit.

Po příchodu do tábora jsme si šli vybalit věci. Pak jsme měli volnou zábavu. Hráli jsme míčové hry a bylo nám spolu fajn.

Druhý den po snídani jsme se domluvili na devátou hodinu, protože nás čekal výlet na Paseckou skálu (20 km). Šli jsme většinou po skupinkách, ale výjimkou nebylo ani pár dvojic, které probíraly předchozí den. Po cestě jsme potkali dva nádherné koně. Asi po 7 km jsme měli chuze plné zuby, a tak jsme se rozhodli, že se někam půjdeme naobědvat. Volba padla na Penzion u Martina (blízko rybníka Medlov).

Objednali jsme si hlavně pití, protože většina z nás již měla zízeň, ale nepohrdli jsme ani jídlem. Ale ten pán, co nás obsluhoval!!! Mohli jsme se potřhat smíchy vždy, když se objevil. Kamarádka si objednala fantu, ale byla jí doručena cola!!! Také nám řekl, že se jídlo nosí podle toho, jak je kdo hodný. To jsme se ale nasmáli, když oběd dostal poslední pan učitel s paní učitelkou!

Po obědě jsme nabrali směr Nové Město na Moravě a pak zpět do Zubří. Na patách se nám udělaly puchýře, ale to nás neodradilo od toho, abychom si zahráli fotbal - holky proti klukům. Jelikož jsme zjistili, že v Zubří jsou i gympláci, tak jsme jim navrhli, jestli nám nechtějí pomoci. Souhlasili. Když už museli jít, šli jsme se vozit na kánoích nebo šlapadlech a ty, co měli štěstí, povozil pan učitel Smékal na pramici. Poté následoval nohejbal a vybíjená.

Večer jsme s panem učitelem Smékalem a paní učitelkou Janíčkovou hráli flašku na otázky. Padla tam na mě otázka (od pana učitele Smékala), proč jsem tak hubatá. Odpověď vám neřeknu, ale vím, že jsem docela dost riskovala. Večer jsme si vždy docela dlouho povídali a poslouchali kluky, jak básní o výletě, tak nebyl žádný div, když jsme usnuli až o půl čtvrté. Ale ráno jsme byli vzhůru už o půl sedmé a na kolotoči pod chatkou jsme uspořádali debatní kroužek. Poslední den jsme si sbalili a VŠICHNI jsme hráli na schovávanou!!! Odpoledne jsme nastoupili do autobusu, který nás odvezl domů. Rozloučili jsme se a hurá domů.

Tímto bych chtěla poděkovat panu řediteli, panu učiteli Smékalovi a paní učitelce Janíčkové, protože tento výlet byl jeden z nejkrásnějších zážitků mého života a určitě nejsem sama, kdo si to myslí. Výlet byl vlastně o tom, že když jsme mohli být všichni spolu, mohli jsme se i více poznat. Byla bych ráda, kdybych tu mohla ještě pár let být, protože základka je SUPER.

Jitka Pařilová, (loňská) 9.B

Výlet 9.C na Tři Studně, penzion EMZET, 5.-7. 6. 2002

Sraz byl ve středu v 15.00 hodin u Martiny, naší spolužačky. Zařídili jsme si totiž odvoz našich batohů do budoucího třídního bydliště a vydali se na dalekou túru – směr Tři Studně. Jako obvykle jsme se cestou rozdělili na skupinky. V některých se povídalo, v jiných zpívalo, každopádně jsme občas zastavili na nějaké křižovatce, abychom zjistili, zdali jdeme správně. Přišli jsme na Tři Studně, ale nastal menší problém: Kde je ten penzion EMZET? Hledali jsme, hledali, až našli. Zvnějšku malý, hezký penzion a uvnitř to vypadalo taky dobře.

Rozdělili jsme se do pokojů, ubytovali se a seběhli ze schodů už v ryze sportovním oblečení. Rozhodli jsme se hrát fotbal. I letos se však neobešel bez menších úrazů: namožené svaly, srážky, kdy při jedné začala téci i krev z nosu. Nejprve prokázala své zdravotnické schopnosti paní učitelka Martina Janíčková, pak se zavolali rodiče, odvezli raněného do nemocnice a ještě ten samý den v pořádku vrátili zpátky. Všichni jsme fotbal nehráli. Houpání na houpačkách (když vás houpe kluk) nebo kuželky byly taky oblíbenou činností. Poté už nastal čas večere (18.30 hodin) v penzionu. Vařili dobře. Nechápala jsem, ale po večeri šli „fotbalisté“ zase hrát fotbal. My ostatní jsme se spíše shromáždili u kulečnicku. Někteří jsme to hráli poprvé, ale velice rychle jsme se přizpůsobili. Zhruba kolem půl jedenácté jsme měli být již ve svých pokojích. Jenže poslední výlet je poslední výlet. Někdo hrál flašku, jiný karty a někdo si jen tak povídal. Každopádně jsme všichni zdárně nakonec dorazili do vlastních pokojů, řekli si poslední dojmy a někdy pozdě v noci usnuli.

Jen málokdo si všiml, že v noci byla bouřka. Samozřejmě my v podkroví ano. Ráno jsme se všichni vzbudili a nasnídali se – velmi bohatá snídaně. Taky nás opustila Hanka, nebylo jí totiž moc dobře. Polovina lidí byla v patře a stále dokola poslouchala techno-hudbu. Jinak jsme hráli kulečnick. Párkrát se nám povedlo zaseknout míček uvnitř stolu, ale díky velké ochotě a vlídnosti hostitelů bylo za chvíli vše opět v pořádku. Ukázalo se, že mnozí umí docela dobře hrát kulečnick, zejména náš třídní Petr Smékal a dále Radek, Jakub, Martin i některé dívky. Kvůli špatnému počasí jsme nemohli jít na oběd někam na procházku, ale v penzionu měli zase dobrý a osvědčený smažený sýr s bramborami.

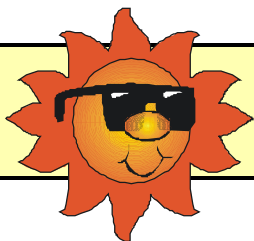
Po obědě jsme si museli trochu odpočinout, ale na procházku jsme přesto vyrazili. Chtěli jsme na Rokytno a dále na Paseckou skálu, jenže počasí nám nepřálo. Začalo nám dokonce pršet a připravení lidé si vytáhli pláštěnky (někteří vypadali jako postavičky Michelin). Na hostinci ve Vlachovicích byl nápis – otevřeno denně, jen v sobotu a v neděli. Skočili jsme si tedy aspoň do Jednoty, doplnili jídelní zásoby a raději se vrátili stejnou cestou zpátky. V penzionu jsme se rozprchlí do pokojů, abychom se nasvačovali. Jenom kluky bavil kulečnick tak moc, že ani nejedli. Sešli jsme se opět u kulečnicku a vypukl takový menší táborák – Lída hrála na kytaru (občas ji vystřídal Tereška) a zbytek zpíval. Do toho ještě zaznívalo narážení kulečnickových koulí do sebe. Hráli jsme kuželky, nohejbal a čas ubíhal. Museli jsme jít k večeri – byla svíčková. Využili jsme té další kuchyňské služby – palačinky, zmrzlinové poháry, horká čokoláda,... Potom začala část třídy připravovat „tajnou“ diskotéku. Ostatní jsme mezitím hráli turnaj v kulečnicku, pokračovalo se i další den a nakonec vyhrál Petr Smékal a Věra Šírová, dále Martin Jedlička a Radek Starý, Míša Niesnerová a Tereška Šišková, Jakub Slezák a Mirek Miluška.

Kolem deváté hodiny večerní začala oficiálně diskotéka – účast povinná. Občas někdo zatancoval, ale většinou jsme jenom poslouchali hudbu. Naštěstí napadlo našeho učitele, abychom si zahráli takovou ptákovinu, v níž každý měl jméno nějakého zvířete, např. Lída (beruška), Radek (blecha), Petr Smékal (drak Šmak), Verča R. (želva), Martina Janíčková (anakonda), Magda (žirafa),... Hodně jsme se při hře nasmáli, ale o desíti jsme bohužel museli skončit. Pomalu jsme se ztráceli ve svých pokojích, povídali si a nebo usínali, neboť jsme byli utahaní.

Další ráno jsme se málem nikdo neprobudil. Já jsem už po sedmé hodině byla vzhůru. A když paní učitelka zatukala na dveře po osmé hodině ranní, řkala, že jsem prý byla první vzhůru. Nakonec jsme zdárně všichni vstali a nasnídali se. Museli jsme se sbalit a uklidit po sobě pokoje. Nikomu se moc nechtělo (začalo se nám tam totiž líbit.) Sešli jsme tedy dolů již s batohy, zahráli si naposled kulečnick a šli ven. Míša B. musela ráno už odjet, protože se potřebovala připravit na biatlonový závod. Kluci hráli mezitím nohejbal, ale po chvíli jsme si spíše zahráli volejbal. Čas běžel tak rychle, že kolem dvanácté hodiny přijel Radka bratr, aby nám odvezl batohy. Už jsme se potom taky rozhodli jít domů.

Rozloučili jsme se s hostiteli a vydali se po stejné cestě jako před třemi dny na cestu zpátky. Občas spadla nějaká ta kapka deště, ale nám to nevadilo. Došli jsme do města, rozdělili jsme si batohy a rozprchlí se do všech světových stran. Celkově jsme zhodnotili výlet: byl hezký (zvláště množstvím her- fotbal, schovávaná, nohejbal, volejbal, kuželky, houpačky, karty, kulečnick,...), a jak nám několikrát opakoval náš třídní, též nezapomenutelný.

Věra Šírová, (loňská) 9.C

PRÁZDNINOVÉ OHLÉDNUTÍ

JAK TRÁVILI PRÁZDNINY NĚKTEŘÍ UČITELÉ

Paní učitelka Kučerová

„V červenci jsem byla na chalupě ve Štěpánově nad Svratkou, kde jsem měla menší problémy v podobě povodní, ale vše nakonec dobře dopadlo. A v srpnu jsem byla opět na chalupě, ale navštívila jsem také Krkonoše, byla jsem u pramene řeky Labe“.

Paní učitelka Hnízdilová

„O prázdninách jsem necestovala nikam, ale trávila jsem prázdniny na své chatě, kde jsem se věnovala kytičkám, zelenině, slunění a jiným pracím, které na mě zbyly.“

Paní učitelka Kovačičová

„Prázdniny jsem začala pěkně, protože v den, kdy se rozdávalo vysvědčení, jsme vyrazili k moři. Slunili jsme se tam a prohřívali svá tělíčka. Během celých prázdnin jsem střídavě pracovala, lenořila, cyklistila, věnovala se dítěti a potom se zase psychicky připravovala na další školní rok“.

Paní učitelka Břečková

„Červenec jsem měla pracovní. Natírali jsme okna, spravovali střechu, komín. A v srpnu jsem se vydala na zájezd do Chorvatska“.

Pan učitelka Matoušková

„O prázdninách jsem hlavně dělala proviantáka, protože moje dvě dcery byly na brigádě, musela jsem chystat jídlo. Podívala jsem se na Slovensko, bylo tam moc pěkně a hodně medvědů“.

Paní učitelka Knapčoková

„Nejdříve jsem byla v Beskydech s celou rodinou, tam jsme se podívali do Rožnova, kde jsme prošli krásný skanzen. Byli jsme také na Pradědu. Další část prázdnin jsem strávila v Luhačovicích, kam jezdím teď několik let po sobě. A konec prázdnin jsme byli doma, protože jsme si pořídili štěně, se kterým je moc práce.“

Paní sekretářka Švaříčková

O prázdninách jsem nebyla ani na krok, jak se říká“.

Paní učitelka Kozárová

„O prázdninách jsem pracovala na stavbě“.

Pan učitel Smékal

O prázdninách jsem pracoval na zahrádce, věnoval se dětem.

Pan ředitel Ondráček

„Dovolenku jsem trávil doma. Nikde jsem nebyl, ani na žádném zájezdě“.

Anketu připravila Lucie Uhlířová a Iveta Jurovatá, 7.C

A CO ZAŽILI O PRÁZDNINÁCH ŽÁCI

Ahoj, jmenuji se Míla a chtěla bych vám popsat, kde a co jsem dělala o prázdninách. Byla jsem s rodiči a bráchou v Itálii u Jaderského moře. Vyjeli jsme 2. července tohoto roku a přijeli druhý den, tedy 3. července autobusem. Když jsme tam přijeli, připadalo mi, jako bych byla v Mexiku. Moc se mi tam líbilo - všude olivové sady, lidé na skútrech, samí Taliáni (abyste tomu rozuměli, jim se tak říká). Bydleli jsme v karavanu. K tomu karavanu tam byla malá předsíňka z bambusu - ta předsíňka tam byla na vaření, snídani a na večeře, také tam byla polička na nádobí.

Když jsme se ubytovali, šli jsme k moři. Byla to nádhera! Na pláži byly oblázky a první 3 dny se tam dělaly až dvoumetrové vlny. Ale potom to bylo lepší. Jednou jsme s tatškou jeli na lehátka. Vlny mě odvalily až skoro ke břehu. Pak ale ještě přišla jedna vlna a ta mě doplavila až nad břeh. Také jsme byli na výletě na sopce Vesuv, domů jsem si přivezla lávu, a v Pompejích, tam byly různé vykopávky. Nad tou oblastí, která se jmenovala Gargáno, a nad městem Mattinata byla hora, která se jmenovala MONTE SARACENO. Byla to nádherná velká hora s rostoucími suchými květinami. A měli byste vidět, jak byly naše mamky hrozně šťastné. A tak si jich pár natrhaly. No, už uběhl týden a jeli jsme domů. Bylo mi moc smutno, když jsme odjížděli.

Jo, zapomněla jsem vám říct, že tam každý večer byly diskotéky, naučila jsem se s bráchou nějaké kroky, ale už jsem je trochu zapomněla.

Milada Holečková, 6.A

PRÁZDNINOVÉ POVODNĚ

KONEC PRÁZDNIN SE MNOHA LIDEM NEVYDAŘIL

Na tohle léto naše republika dlouho nezapomene. Během pár dnů zničila voda všechno, co se jí postavilo do cesty. Škody jdou do miliard korun a bude trvat ještě hodně dlouho, než se život vrátí do normálních kolejí. A jak se na povodně tváří slavní lidé?

Členka skupiny Black Milk Tereza Černochová

Bydlíme sice na Kampě, ale našemu domu se voda naštěstí vyhnula. Byt jsme raději opustili sami už v úterý ráno a přestěhovali se ke kamarádům, odkud jsme celou dobu se slzami v očích pozorovali televizi, jak voda ničí všechna krásná místa, kudy jsme rádi chodili.

Známa česká zpěvačka Bára Basiková

Bára si záplavy opravdu užila. Nejdřív byla evakuována z bytu v Karlíně, aby u svého kamaráda na Vinohradech čekala, kdy jí přivezou děti z další zaplavené oblasti – z jižních Čech. Právě tam totiž její dcery odjely na letní tábor. Voda zatopila i divadlo Milénium v Holešovicích tržnici, které vlastní spolu s manželem Jaromírem Pizingerem.

Člen bývalé skupiny Lunetic Vašek Jelínek

I když zůstal Vašek na suchu, netrčel dlouho doma a rozjel se do Prahy pomáhat. Spolu s dalšími kolegy z muzikálu Romeo a Julie se pustili do vyklízení divadla Spirála na pražském výstavišti. Je to tu opravdu strašný. Všude hromady bláta a spoustu shnilých věcí. My doufáme, že se divadlo znovu otevře.

Zpěvák Leoš Mareš

První vlnu povodní jsem sledoval na Internetu – nebyl jsem totiž doma. Trávil jsem dovolenou v zahraničí. Ty nejhorší dny jsem ale už byl zpátky v Čechách. Jakmile začala voda stoupat, dojel jsem za našima do Berouna a pomáhal vyklízet mamčinino bistro. Naštěstí se tam moc vody nedostalo, ale v centru Berouna to dopadlo mnohem hůř.

Podle denního disku a informací na Internetu zpracovaly Iveta Jurovátá a Lucie Uhlířová, 7.C

MISS 1. ZŠ 2002

VÝSLEDKY LETOŠNÍHO ROČNÍKU SOUTĚŽE

I když od konání letošního již třetího ročníku soutěže o titul MISS 1. ZŠ 2002 uplynula již dost dlouhá doba, na stránkách našeho časopisu, který je hlavním organizátorem soutěže, se ještě neobjevily konečné výsledky roku 2002. Vzhledem k tomu, že soutěž se letos konala krátce před zahájením letních prázdnin, vracíme se k ní až nyní.

Hlavní změnou letošního ročníku bylo to, že soutěž byla poprvé rozšířena i na třídy prvního stupně a tím se tedy také rozšířil počet titulů, které byly nakonec i s hodnotnými věcnými cenami uděleny a předány. Je pochopitelné, že bez podpory ředitelství školy, třídních učitelů, sponzorů a Sdružení rodičů při 1. ZŠ, které soutěž zajistilo finančně, by se tato hezká akce uskutečnit nemohla. Redakce časopisu proto děkuje všem, kteří se o zdárný průběh letošního ročníku soutěže jakkoliv zasloužili.

A nyní již konečné výsledky soutěže o titul MISS 1. ZŠ 2002 (třídy jsou uvedeny podle loňského školního roku, ve kterém soutěž proběhla):

Kategorie 1.-3. tříd

MIŠŠIČKA 1. ZŠ 2002

Kateřina Houserová, 2.B

MIŠŠÁČEK 1. ZŠ 2002

Robert Kučera, 2.B

Kategorie 4.-5. tříd

MIŠŠKA 1. ZŠ 2002

Dita Niesnerová, 4.B

MIŠŠÁK 1. ZŠ 2002

Zdeněk Rajský, 5.B

Hlavní kategorie – 2. stupeň

MISS 1. ZŠ 2002

Ivana Ptáčková, 9.B

VICEMISS 1. ZŠ 2002

Sylvie Šípková, 8.C

MISS SYMPATIE 1. ZŠ 2002

Sylvie Šípková, 8.C

MISSÁK 1. ZŠ 2002

Petr Šustáček, 9.A

Zleva: I. Ptáčková, P. Šustáček, S. Šípková

Zleva: K. Houserová, R. Kučera, D. Niesnerová, Z. Rajský

PRÁZDNINOVÁ NÁVŠTĚVA

MINISTRYŇE ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY PETRA BUZKOVÁ NA NAŠÍ ŠKOLE

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy **Petra Buzková** navštívila ve čtvrtek dne 1. srpna 2002 spolu s poslanci Parlamentu České republiky za ČSSD panem Karlem Černým, Jaromírem Schlingem, poslancem kraje Vysočina Vladimírem Novotným a místostarostou Nového Města Pavlem Klimentem naši školu. Ministryně školství hovořila s představiteli školy o problematice Státní informační politiky, o zavádění Internetu do škol a o tom, jak vhodně využít projekt 1. základní školy s názvem „Středisko pro využití informačních technologií ve vyučování základních škol“ jako pilotního programu v kraji Vysočina.

Paní ministryně si se zájmem poseděla na místě učitele v učebně výpočetní techniky a vyslechla si zasvěcený výklad pana učitele Miloslava Liedermanna - oba se tvářili velice soustředěně.

MAŽORETKY V NĚMECKU

Jako bývá každý rok zvykem, mažoretky z Nového Města na Moravě odjely koncem srpna na zahraniční vystoupení do Německa. Všechny jsme se shromáždily před kulturním domem a byly jsme připraveny na odjezd. Mnohým mažoretkám se zdála cesta 12-15 hodin velice únavná, ale některé se náramně bavily.

Na místo jsme dorazily v pozdních večerních hodinách. Proto jsme si vybalily a většina z nás šla spát. Ráno jsme se vzbudily, nasnídaly se a šly trénovat na stadion, kde se mělo konat večerní vystoupení. Po tréninku jsme se naobědvaly a vyjely jsme na nákupy. Odjely jsme do většího města jménem Koblenz. Paní učitelka nám dala rozchod a my jsme se vrhly do nákupních center, kde jsme nakoupily alespoň malé dárečky pro své příbuzné a přátele.

Konečně přišlo večerní vystoupení a po něm krásný ohňostroj. Po vystoupení jsme se osprchovaly a šly okouknout zdejší noční život. Bylo to krásné, především tam byla spousta atrakcí a hodně stánků s bonbóny a jinými věcmi.

Nakonec nastalo zase ráno. Začaly jsme se připravovat na průvod městem, který byl dlouhý pět kilometrů. Průvod začal, a my se daly do toho. Natáčela nás také německá televize, protože ve městě Bad Ems se konaly jako každý rok oslavy. Po průvodu jsme se osprchovaly a vyrazily na cestu k domovu. Uteklo nám to rychleji než při cestě tam, protože jsme jely přes noc. Časně ráno jsme dorazily domů a tam nás u kulturního domu čekali rodiče.

Lucie Uhlířová a Iveta Jurovatá, 7.C

EXKURZE DO ADRŠPACHU

CESTA DEVÁTÉHO ROČNÍKU A 8.C NA NÁCHODSKO

Časně ráno dne 24. září nasedla celá 8.C spolu s 9.B do autobusu, který měl na čelním skle jako cílovou stanici Adršpach, ale i několik mezizastávek v pevnosti Dobrošov a v Hronově, rodišti spisovatele Aloise Jiráska. Kolem půl osmé se autobus vydal k prvnímu cíli, mezizastávce Dobrošov.

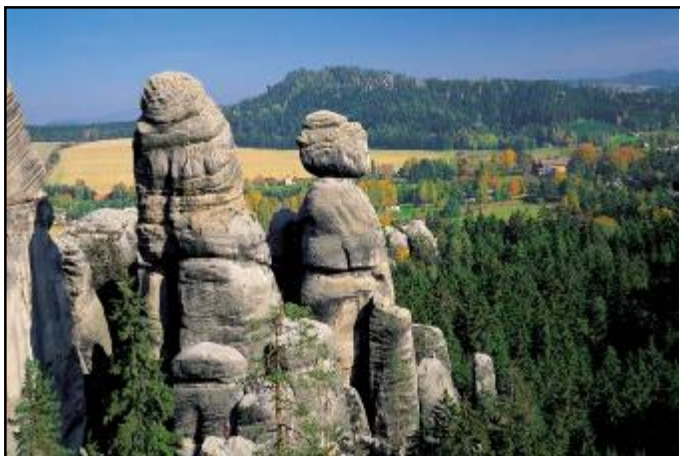
Uvítal nás tam průvodce převlečený za vojáka. Pověděl nám něco k historii, jako třeba že tato pevnost je z 2. světové války, ale že nebyla bohužel plně dokončena a vyzbrojena. Československé pohraniční opevnění, síť pevností, bunkrů a věží, které měly obklopovat celé hranice, se totiž začalo budovat až pod hrozbou, která na nás číhala z Německa. Stavba byla započata v roce 1933 a plně měla být dokončena o 10 let později. To se ale nestalo, protože roku 1938 nám tzv. Mnichovská dohoda sebrala Sudety i s opevněním, a stavba byla přerušena. Již vybudované opevnění připadlo Německu.

Ted' něco k prohlídce. Vešli jsme do hlavního pěchotního srubu, který se nazýval „Zelený“. Procházeli jsme místnostmi a průvodce nám vyprávěl, co se v té či oné místnosti dělalo. Bylo tam hodně střílen pro lehké kulomety, ale taky pro houfnice, které mohly střílet náboj o průměru až 10 cm rychlostí až 20 ran za minutu. Pak jsme sešli do podzemí. To ještě nebylo zcela hotové, sice už byla většina vykopána, ale jen málo z toho bylo zalito betonem. V podzemí bylo vše - od skladů munice přes pokoje vojáků až po kuchyně a ošetrovnu. Bylo to velice důmyslné. Nakonec jsme vyšli na povrch ve srubu „Jeřáb“, který byl od „Zeleného“ vzdálený asi 250 metrů. Byl značně zdevastovaný a hned jsme se dozvěděli proč. Němci na něm totiž zkoušeli zvláštní střelu, která pro podzemní pevnosti představovala největší nebezpečí. Její síla spočívala v tom, že se vystřelila do výšky 14 km a pak padala volným pádem. Dokázala prorazit zemi do hloubky až 30 m. Jediná její nevýhoda spočívala v přesnosti. Mohla spadnout kdekoliv v okruhu 1 km od místa výstřelu. Němci to ale nezkoušeli starou taktikou, zkusili, co to dokáže při čelním nárazu. Moc spokojeni asi nebyli. Ani jedna střela neprorazila 3 m širokou zeď, dovnitř se dostaly jen dvě a to dírou po vytržené střílně.

Ještě chvíli jsme se kochali výhledem do Polska, ale hned vzápětí už jsme zase nasedali do autobusu a dalším cílem Hronov. Tam jsme navštívili rodný dům Aloise Jiráska. Stavení působilo velice staře, před domem stála studna. Uvnitř stavení nás uvítala usměvavá starší paní a začala nám vyprávět o dávných dobách. Bylo to celkem zajímavé poslouchat, jak se do tak malého baráčku vešlo 15 lidí - 6 dospělých a 9 dětí. Pak jsme se šli podívat ještě do parku, kde pramenila minerální voda. Moc dobrá nebyla - alespoň ze začátku. Byla hodně železitá. Jinak jsme v Hronově neměli nic v plánu, takže jsme se po navštívení parku vydali do poslední zastávky, Adršpachu.

Cesta byla celkem krátká, trvala chvilku. Před odchodem do rezervace jsme si šli koupit ještě něco na zub, nebo si odskočit na WC za nelidských 5 Kč. Potom jsme se vydali k vstupní do rezervace. Procházeli jsme po pěšinkách mezi skalami roztodivných tvarů, a průvodce nám vyprávěl, co se o které skále povídá. Nejvíce se mi líbila Ryba na pekáči či Hřib. Pak jsme se šli projet ještě na loďky. Uvítal nás průvodce s dobrým smyslem pro humor, jak jsme zjistili později.

Vydali jsme se na cestu a užili jsme si hodně legrace. Pluli jsme kolem vodníka Česílka a jeho ženy, teď už bohužel alkoholičky, pak jsme připluli ke Kanárským ostrovům, za kterými jsme prožili ukázkou z filmu Titanic, když jsme narazili do skály. Na zpáteční cestě jsme objeli Kanárské ostrovy druhou stranou. Viděli jsme tam Michaela Jacksona před plastickou operací a ještě komunistu proměněného v dřevo po posledních volbách. Pak jsme vystoupili v přístavu a pomalu jsme z rezervace odcházeli. Do Nového Města na Moravě jsme dorazili kolem sedmé večer.

Jan Svoboda, 8.C

...a exkurze z pohledu 9.A

Náš výlet začal srazem u kulturního domu v Novém Městě na Moravě. Všichni jsme se naskládali do jednoho autobusu a vyrazili jsme. Cesta byla velmi dlouhá a poté jsme dorazili do Adršpachu. Dostali jsme průvodce, který nás provedl po celých adršpašských skalách. Skoro každá skála měla své jméno - třeba podle tvaru. Na některých skalách byly až sto let staré nápisy. Průvodce nám vyprávěl, že nápisy byly psané směsí uhlí a volské krve. Prošli jsme mnoha místy a dorazili k říčce, po které nás svezli na loďce. Propluli jsme celou říčku a šli zdolávat nekonečné schody, které vedly k zelenému jezeru, kde se natáčela pohádka Z pekla štěstí a Třetí princ. Po prohlídce jezera jsme se vydali cestou k autobusu.

Po krátké svačince jsme vyrazili směrem k rodišti Aloise Jiráska. Tam jsme si vyslechli výklad o historii domku a životě Aloise Jiráska. Po prohlídce jsme navštívili vojenský srub Dobrošov. Zde jsme se dozvěděli o válečné historii naší země a tehdejšímu stavu armády. Poté nás průvodce zavedl do zrekonstruovaného srubu, kde jsme si prohlíželi makety zbraní. Po sestupu do čtyřiceti metrů pod zemí, jsme si prohlédli celý podzemní komplex.

Potom jsme zamířili do asi 200 metrů vzdáleného dělostřeleckého srubu. Po náročném výstupu na střežbu dělostřeleckého srubu nám průvodce ukázal, kde měly stát další části komplexu, které nebyly dostavěny. Zajímavostí tohoto srubu je to, že na něm němci zkoušeli své nové zbraně. Po sedmi dnech ostřelování pronikly do nitra srubu jen dvě rakety.

Zde jsme zakončili exkurzi a asi tři a půl hodiny jsme jeli domů.

9.A

panu učiteli Smékalovi

Na svět koukejte vesele, ať se co chce semele.
Naše přání shrne věta: lásku, štěstí, dlouhá léta.

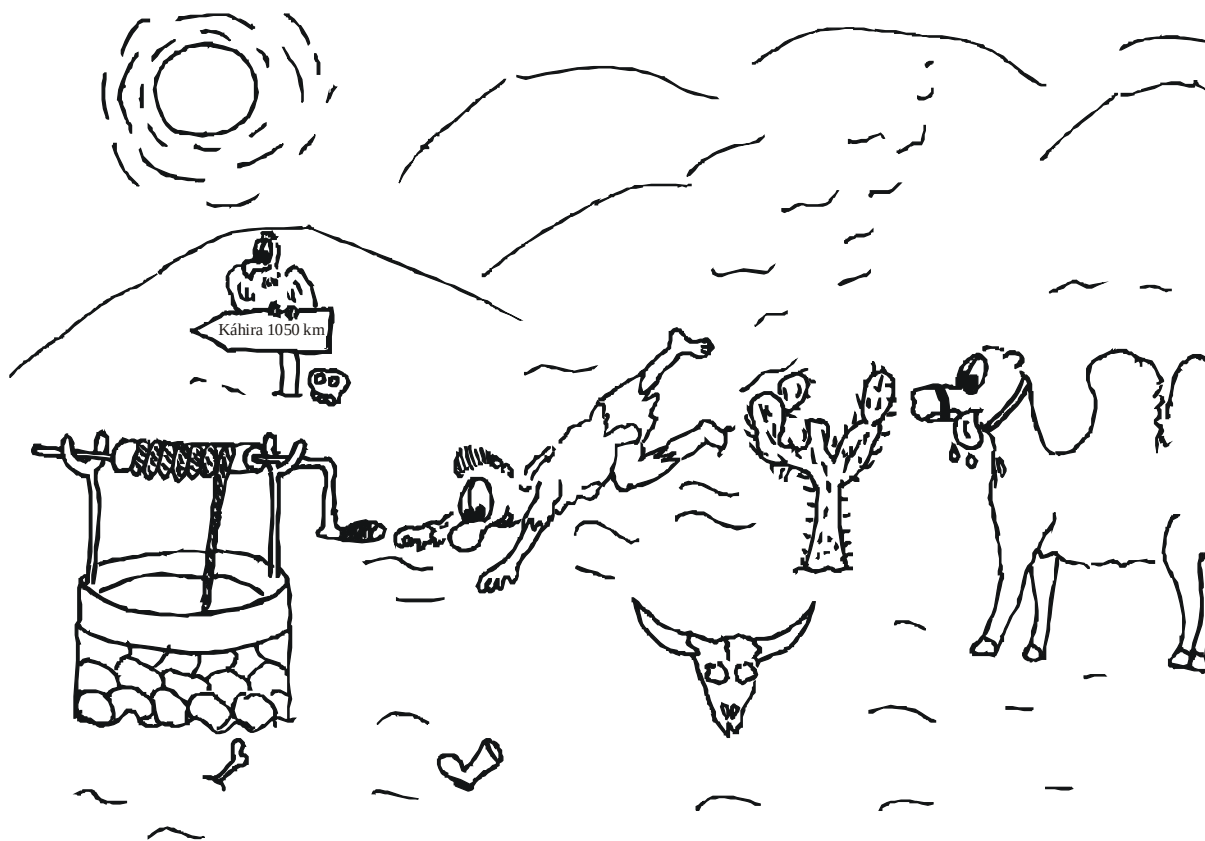
Dobrou náladu a mnoho úspěchů Vám přeje
Vaše nejoblíbenější třída

SENZAČNÍ REPORTÁŽ

TENTOKRÁT Z PUTOVÁNÍ PO AFRICE

Naší redakci se podařil opravdu husarský kousek – podařilo se nám získat výhradní právo na otiskování reportáží z cesty slavného českého cestovatele doktora Lumíra Borovičky po Africe. Pokud bude pan Borovička s naší prací spokojen, poskytne nám svoje zápisky a fotografie z další cesty, kterou podnikl v minulých pěti letech. Byla to cesta po Jižní Americe, kde hledal tajemný kmen bílých domorodců, který se má ukrývat u pramenů Amazonky.

Dnes tedy otiskujeme první senzační reportáž. Tu nám doručil mezikontinentální poštovní holub, který je vycvičen pro nošení zpráv.

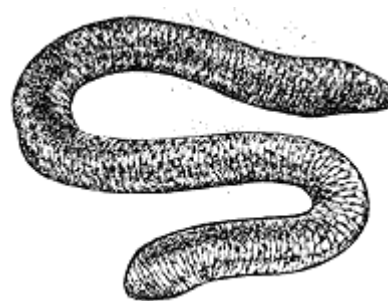
První část cesty, kterou slavný cestovatel absolvoval vlakem z Prahy na pobřeží Středozemního moře, dopadla dobře. Potíže se ovšem objevily při cestě lodí po moři. Loď z dosud neznámých příčin ztroskotala a náš cestovatel se zachránil sám na pustém pobřeží. Zorientoval se podle hvězd a vydal se pouští k nejbližší lidské civilizaci. Na obrázku vidíte jeho svízelnou cestu po poušti a jeho příchod (tedy spíše příležitost) k první studni, kterou cestou potkal. V pravé části vidíte velblouda, kterého potkal při své cestě pouští.

Při této cestě také objevil dosud neznámý druh jedovatého červa, který je blízkým příbuzným mongolského červa jménem Olgoj-chorchoj. Je o něm známo, že dokáže plivat jed jako některé druhy kober. Jeho délka se pohybuje okolo 1,5 metru a tloušťka asi 30 cm. Pojmenoval ho **Puclikus borovickus**. Již tedy první tvor nese jméno našeho časopisu, který se tím dostal do podvědomí celého světa.

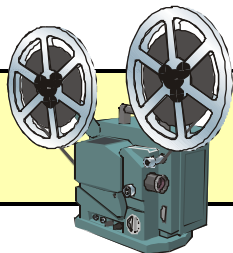
Podle posledních zpráv, které máme, je náš cestovatel v pořádku a čeká, až mu pošlou letadlem nové vybavení na cestu. Jeho další cesta bude velice nebezpečná. Hlavním cílem výpravy je totiž najít tajemného netvora, který žije v bažinách pralesů Konga. Dále by měl zkoumat pralesní kmen afrických kanibalů kmene Nam-ňamů.

Tolik tedy na úvod. Doufáme, že se v příštím čísle opět objeví reportáž z další cesty pana doktora Lumíra Borovičky a že se nám podaří přinést zprávu o tom, proč ztroskotala loď.

Text a kresba Mgr. Petr Smékal

Puclikus borovickus

PAVOUČÍ TEROR

NOVÝ FILM SE SPECIÁLNÍMI EFEKTY

Nemáte rádi pavouky? Oni vás taky ne! Hororová komedie o útoku obrovských osminohých příšer s úžasnými speciálními efekty se řítí do našich kin.

Ospalý řidič tiráku s chemickým nákladem se řítí v noci Arizonou. Přes cestu mu přeběhne králík. Aby zvíře nepřejel, strhne řidič volant a přívěs převrátí. Několik sudů se skutálí do blízkého rybníka. Tady chytá chovatel pavouků a vědec Joshua cvrčky pro své miláčky. Nevychází z údivu, když jeho pavouci rostou před očima. Co Joshua nemohl vědět - sudy obsahovaly biologicky nebezpečnou látku.

Dvanáctiletý Mike přijde navštívit vědce a chovatele exotických pavouků Joshuu. Celý jeho dům je ale opředený silnými pavučinami. V laboratoři narazí Mike na strašlivý objev. Joshua leží na zemi mrtvý pokrytý pavoučí sítí. A všechen hmyz je pryč!

Mikeova starší sestra Ashley je zamilovaná. Pořád si telefonuje se svým klukem Bretem. Zatímco Bret s partou kamarádů prohání v poušti terénní motorky, objeví se za nimi obrovští pavouci. Jedna bestie zaútočí na Breta, ten spadne z motorky a zraní se. Podaří se mu ale uniknout.

Ashley jde ze sprchy do svého pokoje. Najednou zaslechne v otevřeném okně podivné zvuky. Osminohá příšera promění Ashley ve vteřině v živou mumii. Mike s matkou Samanthou vtrhnou do Ashleina pokoje. To, co uvidí, je úplně ochromí. Samantha, která je místní šerífkou, vezme pistoli a zvíře zastřelí.

Městečko je odříznuté od okolního světa, telefonní linky jsou stržené. Chris, který miluje rozvedenou Samanthu, vyleze na stožár, aby zavolał pomoc mobilem. Tisíce pavouků vtrhnou do městečka a pustoší všechno, co se jim postaví do cesty. Obyvatelé se shromáždí v nákupním centru. Svýma obříma nohama a kusadly zničí pavouci i ocelová vrata v nákupním centru a vniknou dovnitř. Mike, který od Joshuy dobře zná zvyky a chování pavouků, vymyslí plán na záchranu.

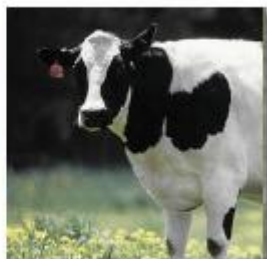
Hrají: Scott Terra (Mike), Scarlett Johansson (Ashley), Kary Wuhre (Samantha), David Arquette (Chris) a Matt Czuchry (Bret), výkonným producentem je Roland Emmerich, který má na svědomí trháky jako „Den nezávislosti“ a „Godzilla“. Připravte se na 99 minut plných napětí, hrůzných momentů a povedených scének.

Podle časopisu Bravo zpracovala Iveta Jurovatá a Lucie Uhlířová, 7. C

VÝLET KE KRAVÁM

EXKURZE 7. ROČNÍKU NA ZEMĚDĚLSKÝ VELETRH

Dne 19.9.2002 se uskutečnil v Radešínské Svatce na fotbalovém stadionu zemědělský veletrh. Naše třída přitom nemohla chybět. Sbalili jsme se a jeli jsme společně se 7.A a 7.B v 8 hodin od kulturního domu. Tak a už jsme tam. Udělali jsme si několikačlenné skupinky a rozběhli se na výstaviště. Prošli jsme jej minimálně desetkrát. U různých stánků jsme dostali upomínkové předměty, např. trička, igelitky, tužky, jogurty, mlíčka... Jeden dotyčný nejmenovaný kamarád si nasbíral plnou igelitku mlíček a jogurtů. Naši kluci se hned rozběhli k ochutnávkám a jedli a jedli. Během dopoledne jsme shlédli vystoupení mažorettek a také průvod krav. Najednou jsme si všimli, že je v provozu elektrický býk. Hned jsme se k němu vydali a chtěli jsme si vyzkoušet, jak dlouho se na něm udržíme. Ale moc dlouho to nebylo. Moc se nám tam líbilo a na zážitky z výstavy krav nezapomeneme.

Anna Kuběnová, Gabriela Buchtová, 7.C

DOČKÁME SE LÉTAJÍCÍCH TALÍŘŮ?

Současné nepilotované letouny (UAV - Unmanned aerial vehicles), jako je například Predator nebo Global Hawk, se nedávno osvědčily v misích nad Afganistánem, přesto však mají řadu nedostatků. Nedokáží se vznášet na místě a potřebují pro vzlet relativně dlouhou dráhu. Nový norský projekt nazvaný SiMiCon, který svým tvarem připomíná létající talíře ze sci-fi snímků, by měl oba tyto nedostatky odstranit.

Diskový trup, přes úhlopříčku dlouhý pět a půl metru, skrývá uvnitř zatažitelné listy rotoru. Ty dokážou letoun velmi rychle vznést kolmo do výšky, a když už se talíř vznáší ve vzduchu, obstarává pohyb malý proudový motor. Pokud se potřebuje jen vznášet, vysune se opět rotor a malé trysky udržují letoun v přímém směru, aniž by rotoval kolem své osy.

Konstruktéři dosud přesně nevyřešili způsob, jakým se jednotlivé listy rotoru budou skládat do trupu a ani mechanismus, který umožní letounu měnit směr, není zdaleka hotov. Přesto šéf konstrukčního týmu Ragnvald Otterlei věří, že by první prototyp SiMiConu mohl vzlétnout do pěti let.

Podle www.iabc.cz zpracovala Jaroslava Buriánková a Barbora Homolová, 7.C

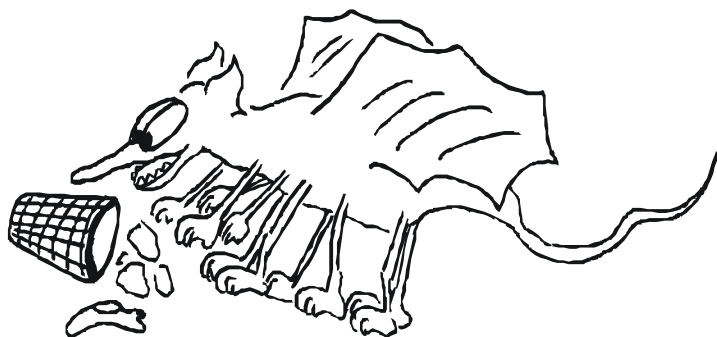
ŠKOLNÍ STRAŠIDLA SE OPĚT OBJEVUJÍ

Jistě si vzpomínáte na naše školní strašidla. Po svém letním spánku se opět pouští do strašení. Školní strašidla totiž mají letní spánek. Přespávají prázdniny na různých místech – na půdě, v kotelně a některá dokonce i za školní tabulí.

Naposledy jsme vám představili čtyři druhy strašidel a v některém z dalších čísel vás seznámíme s dalšími. Tyto druhy teprve zkoumají naši přední odborníci – strašidlologové.

Musíme vás ovšem seznámit s činností již popsanych strašidel. Opět řadí **Houbovník křídový**, který začal s nebývalou chutí dělat nepořádek v lavicích. Také se začal projevovat **Zákeřník podlý**. Ten s velikou chutí požírá domácí úkoly ze sešitů. Po prázdninách má nebývalý hlad, a tak je třeba před tímto tvorem domácí úkoly chránit.

Nově objevený druh strašidla, který je již vědecky popsán, se jmenuje:

Houbovník křídový

Zákeřník podlý

Inkoustovník všežravý

Toto strašidlo je velice starodávným druhem. Patří do zcela nového řádu strašidel – škodilovců. Jeho potravu totiž tvoří inkoust. Dříve, když se ještě psalo ve školách husím brkem nebo plnicím perem na inkoust, byl proslulý tím, že vysával brčkem inkoust z kalamářů. V době, kdy se již kalamáře přestaly používat, mu začalo hrozit vyhubení a byl zapsán do Červené knihy ohrožených strašidel. A to hned vedle Vlkodlaků močálových a Upírů hnědých nenasytných, kteří již byli zřejmě vyhubeni.

Naštěstí tento druh zjistil, že je inkoust obsažen i v propisovacích tužkách a začal tedy požírat je. Dávejte si na něj tedy velký pozor, protože je velice žravý a požírá dokonce i obyčejné tužky.

Inkoustovník všežravý

Text a kresby Mgr. Petr Smékal

MAFIA: THE CITY OF LOST HEAVEN

SEZNAMTE SE S NOVOU POČÍTAČOVOU HROU

Mafia: The City of Lost Heaven je nová počítačová hra od české firmy Illusion Softworks. Tato firma má za sebou již několik úspěšných her např.: Hidden & Dangerous (nyní se chystá další díl) nebo Flying Heroes. Mafia se asi nejvíce podobá hře GTA 3, až na to, že Mafia je v jiném časovém období.

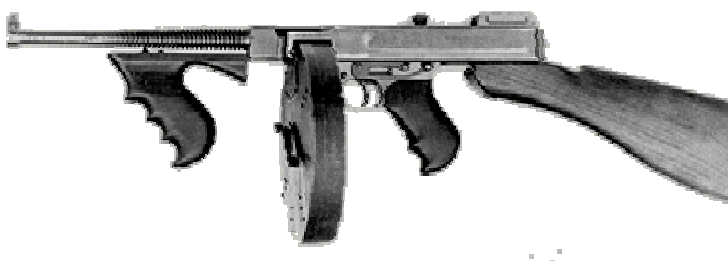
Námět

Píše se rok 1930. Taxikář Tommy je za poněkud kuriózních podmínek nucen dát se do služeb mafie. Zpočátku pracuje jen jako řidič a jeho práce mu docela vyhovuje. Partáci Paulie a Sam se stanou jeho dobrými přáteli, a i když je práce trochu riskantní, zase jí není mnoho a oproti taxikaření přináší mnohem více zisků. Pohoda ovšem trvá jen do doby, kdy přichází první nepříjemný úkol a Tom zjišťuje, že na některé věci, považované jeho okolím za běžné, opravdu nemá žaludek.

Vlastnosti

Obrovská herní plocha v podobě města 30 let o rozloze více než 12 čtverečných kilometrů s funkčním dopravním systémem, nadzemní dráhou a desítkami unikátních budov. Více než 20 misí nabitých akcemi od automobilových honiček, vybírání výpalného, pašování alkoholu a atentátů na nepohodlné osoby až po vyloupení banky a nebo procházku se svou milou. Přes 30 vysoce realistických indoor, hi-poly lokací vykreslovaných pomocí nejmodernějšího 3D enginu. Projďte se autentickými prostředími 30. let, jako jsou letiště, banky, galerie, restaurace, přístav a mnoho dalších. Rozsáhlý epický příběh, inspirovaný skutečnými událostmi ve 30. letech, zprostředkovaný herními dialogy a „motioncapturovanými“ animacemi, které jsou zahrané a nadabované profesionálními herci.

Projďte se v jednom z 60 historických automobilů, které jsou vytvořeny na základě skutečných vozů a pevně se drží jejich skutečných jízdních vlastností. Díky jednomu z nejrealističtějších fyzikálních modelů, včetně real time deformací karoserie, si můžete vyzkoušet, jaké to bylo honit se s policií v roce 1930. Vyřídíte si to pomocí baseballové pálky, upilované brokovnice, revolveru Magnum nebo legendárního samopalu Thompson s těmi, kteří se vám pokusí zkřížit cestu. K dispozici je více než 12 zbraní.

Technologie

LS3D engine, vyvinutý interně v Illusion Softworks, umožňuje realistické vykreslování obrovských exteriérů i detailních interiérů. Efekty jako zrcadla, „environmental mapping“, real time stíny, real time deformace a další. Plně „motioncapturované“ animace postav a dokonce i animace obličejů a synchronizace pohybu úst s řečí. Jeden z nejrealističtějších fyzikálních modelů auta, jaký kdy byl vytvořen. Každý vůz má více než 100 parametrů, identických v maximální možné míře se svojí skutečnou předlohou.

Příběh

Hlavní hrdina Tommy je taxikář, který je rád, že má v době krize práci. Jeho spokojenost však netrvá dlouho. Čirou náhodou zachrání členy mafiánského gangu před jistou smrtí z rukou jejich konkurence. Do jeho taxíku totiž vskočí tři stíhaní svými nepřáteli a donutí ho setřást pronásledovatele. A jelikož je Tom opravdu vynikající řidič, podaří se. Když zachránění gangsteři vidí, jaký je řidič, nabídnou mu práci pro svého šéfa Dona Salieriho. Ale zabijáci Dona Morelliho - úhlavního nepřítele Dona Salieriho – se touží pomstít každému, kdo zkříží jejich plány. To vede k tomu, že Tommy za dramatických okolností o svůj taxík přijde a ztrácí tak zdroj obživy. Jediný způsob, jak si nyní zachránit život, je přidat se k lidem Dona Salieriho. Vidina fronty nezaměstnaných na polévku je pro něj nepřijatelná, a tak Tom přijme práci, kterou mu „Rodina“ nabídne.

Zpočátku se mu jeho nové místo líbí a být gangsterem docela taky. Dává mu to možnost pomstít se Morelliho mužům, o peníze nikdy nemá nouzi a jediné, co musí dělat, je občas někoho naučit dobrým způsobům tak, že buď pohrozí, nebo rovnu nařeže. Lidé ve městě ho respektují. Jednoho dne se seznámí s milou dívkou, za nějaký čas se vezmou a mají dítě. Postupně však začíná vidět také stinnou stránku své práce: vraždy, nebezpečné přestřelky, bláznivé honičky v autech, kdy i ta nejmenší chybička může znamenat smrt. Opravdové zděšení ze své práce však zažije až tehdy, když má zlikvidovat lidi, které osobně zná a které má rád. Dostane totiž rozkaz zabít účetního Rodiny, který spolupracuje s policií, aby ochránil své milované. Dokonce má příkazáno zabít přátele své vlastní ženy. Tom má respekt Rodiny a nikdo ho tedy nepodezírá, že by snad neplnil své rozkazy do posledního písmene – i když tomu někdy ve skutečnosti tak není. Nic však netrvá věčně.

Informace o misích

Mise se budou odehrávat na dvou úrovních. Jako řidič bude muset hráč absolvovat mnoho honiček s policií a nepřátelskými mafiány. Bude mít dokonce příležitost závodit v historických sportovních autech na speciálním závodním okruhu. Mimo něj je nejjednodušší způsob pohybu po městě jízda autem – při dodržování pravidel provozu a vyhýbání se jakýmkoliv střetům s policií. Z pohledu nezúčastněného pozorovatele bude Tom vykonávat různé úkoly od Dona a zúčastní se početných přestřelek a šarvátek. Akční tempo je v jednotlivých misích naprosto rozdílné, aby hráč neměl dojem, že se úkoly opakují. Každá mise se odehrává na jiném místě, které je zpřístupněno až po přidělení úkolu. Škála misí je opravdu široká. První mise je klasická honička auty. V jedné z dalších, pak musí hráč společně s profesionálním kasařem nepozorovaně vstoupit do hlídané vily jistého prokurátora a ukrást důležité důkazy. Mezi Tomovými úkoly také je, aby revolverem nabitým šesti kulkami veřejně odpravil oslavence, který právě pořádá party na palubě výletního parníku plného bavících se hostů. V dalších misích se Tom nachází v křížové palbě, to během přestřelky dvou nepřátelských gangů na obrovském parkovišti, a jelikož je Salieriho pravá ruka, musí zaskočit za zraněného řidiče. A - samozřejmě - musí vybírat výpalné.

Hra vyšla v tomto měsíci za cenu 999 Kč. U nás je Mafia kompletně v češtině.

Informace na webu: www.mafia-game.cz nebo www.mafiaworld.co.uk

Podle uvedených internetových stránek připravil Pavel Michal, 8.C

A teď už můžeme začít...

Něco pro prvňáčky...

KOUZELNÉ SLOVÍČKO

KATKA SI HRAJE S PANENKOU A MAMINKA V KUCHYNI PEČE KOLÁČ. TO TO KRÁSNE VONÍ. KATKA UŽ BĚŽÍ KE KUCHYNI. „MAMI, DEJ MI KOLÁČ!“ ALE MAMINKA PRACUJE DÁL, JAKOBY TU KATKA VŮBEC NE-

BYLA. KATEŘINKA PŘEMÝŠLÍ, ZDA MAMINKU NEBOLÍ UŠI A ZNOVU KŘIKNE: „MAMI, DEJ MI KOLÁČ!“ ALE ANI TENTOKRÁT SE JÍ NEDOSTALO ODPOVĚDI. KATEŘINKA PŘEMÝŠLÍ, CO SE MOHLO S MAMINKOU STÁT. A PAK TO ZKUSÍ TROŠKU JINAK: „MAMINKO, PROSÍM, DEJ MI KOLÁČ!“ MAMINKA SE NA NI USMÁLA A UŽ JÍ NESE VOŇAVOU DOBROTU.

POZNÁTE ONO KOUZELNÉ SLOVÍČKO?

Chlapci a děvčata,

redakci našeho školního časopisu už delší dobu mrzelo, že obsah téměř každého čísla je věnován především starším dětem a že vám, žákům prvního stupně, je na stránkách Puclíka věnováno poměrně málo prostoru.

Tuto situaci bychom chtěli od letošního školního roku změnit, a proto jsme požádali paní učitelku Fouskovou z prvního stupně o spolupráci při přípravě nové rubriky, která bude určena pouze vám. Protože se jedná o součást časopisu Puclík pro naše nejmladší čtenáře, nazvali jsme ji jednoduše **PUCLÍČEK**.

Dnes tedy dostáváte do rukou první číslo Puclíka se svojí vlastní rubrikou. Napoprvé má pouze dvě strany, ale v budoucnu není její rozsah prakticky omezen a může klidně zabírat polovinu každého čísla. To bude záležet především na vás, protože doufáme, že se do přípravy této rubriky co nejvíce sami zapojíte. Očekáváme od vás nápady a náměty, co byste zde rádi našli, a také doufáme, že nás budete zásobovat různými příspěvky – vlastními články, hádankami, obrázky – prostě čímkoliv, co by mohlo pobavit a zajímat ostatní čtenáře.

Můžete se také těšit na různé soutěže a úkoly, jejichž správné řešení budeme odměňovat drobnými i většími cenami.

Redakce tímto prosí rovněž všechny paní učitelky z prvního stupně o jakékoliv nápady, náměty a příspěvky, které by mohly novou rubriku obohatit a třeba i zpestřit školní práci něčím novým a netradičním.

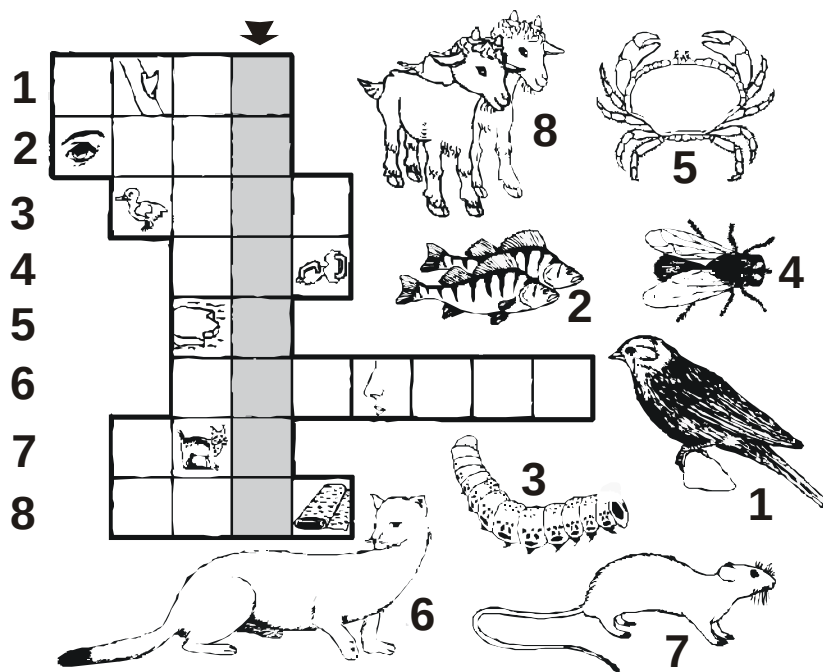
redakční rada časopisu

Něco pro druháky a třetáky...

Doplňte podle očíslovaných obrázků správná slova do jednotlivých řádků. Pomohou vám maličké obrázky v jednotlivých okýnkách na písmenka.

Pokud se vám podaří tajenku vyluštit, napište řešení na papír, doplňte vaše jméno a třídu a lísteček odevzdejte paní učitelce, která ho předá redakci našeho časopisu. To vše ale musíte stihnout nejpozději do 31. října 2002.

Deset vylosovaných úspěšných řešitelů odměníme cenami!

A nakonec něco pro čtvrtáky a pátáky...

V mřížce jsou ukryta jména 10 států Ameriky - Alabama, Arizona, Kalifornie, Georgia, Indiana, Kansas, Maine, Mississippi, Oklahoma a Texas.

Všechna jsou napsána písmeny ve správném pořadí za sebou, ale některá jsou napsaná svisle, některá vodorovně a zbytek úhlopříčně.

Vaším úkolem je názvy všech států najít. Kdo se chce zúčastnit naší soutěže o ceny, ten na papír napíše svoje jméno, třídu a dále uvede, které státy byly napsány vodorovně, které svisle a které úhlopříčně. Řešení předejte paní učitelce, nebo ho vhodte do redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky do 31. října 2002.

M	I	S	S	I	S	S	I	P	P	I	T	V	I	U	N
G	H	K	I	K	T	V	S	M	A	C	Q	R	N	T	K
C	B	A	L	R	X	O	T	Z	S	P	N	H	D	J	L
B	B	N	C	T	I	T	K	V	B	A	L	P	I	A	R
C	K	S	D	E	E	Q	B	L	P	S	R	S	A	C	I
B	O	A	B	X	E	D	I	R	A	G	I	A	N	N	T
C	A	S	S	A	B	D	R	O	E	H	V	B	A	N	T
D	V	W	Q	S	R	T	M	I	H	J	O	L	R	T	B
M	A	I	N	E	B	V	N	N	T	Q	P	M	L	H	C
X	I	C	R	S	B	R	P	C	I	R	A	M	A	R	C
A	U	D	R	A	O	R	E	P	D	E	O	M	O	R	D
A	D	A	T	F	E	R	I	A	R	I	Z	O	N	A	S
S	I	W	I	T	D	E	T	U	L	O	V	N	O	C	K
T	E	L	D	H	G	E	O	R	G	I	A	A	R	D	T
Y	A	T	I	X	E	L	P	M	O	C	D	A	E	R	O
K	E	N	I	G	M	D	P	A	L	A	B	A	M	A	Q

!!!Deset vylosovaných úspěšných řešitelů odměníme cenami!!!

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY ŠKOLY

Turnaj v malé kopané

Dne 17. 9. 2002 proběhlo okrskové kolo v malé kopané. Naše škola obsadila **druhé místo** a bohužel nepostupuje do dalšího kola.

Sestava našeho družstva: Šustáček Petr, Chrást Josef, Hanák Michal, Hájek Adam, Martinec David, Pohanka Josef, Vyoral Josef, Skalník František, Sobotka Petr, Prokop Karel.

Výsledky:

1. ZŠ Nové Město na Moravě - Gymnázium Nové Město na Moravě **2:0**

1. ZŠ Nové Město na Moravě – Bobrová **2:0**

1. ZŠ Nové Město na Moravě - 2. ZŠ Nové Město na Moravě **0:1**

Zátopkova desítkka

Datum konání závodu: 2. 10. 2002

Trat': 25 x 400 metrů

V kategorii základních škol se naše škola umístila na **2. místě**. První místo obsadila 2. základní škola v Novém Městě na Moravě a třetí bylo družstvo ze Základní školy v Novém Veselí.

Sestava našeho družstva a dosažený čas jednotlivých členů:

Petra Koloušková	1:17,7
Iva Slonková	1:16,6
Lenka Slonková	1:15,8
Hana Ambrožová	1:25,0
Anna Lišková	1:16,1
Lucie Uhlířová	1:21,7
Eliška Staňková	1:22,2
Gabriela Buchtová	1:12,4
Beata Veselá	1:19,3
Nikola Komárová	1:16,4
Josef Vyoral	1:08,5
Petr Šustáček	1:01,1
Tomáš Prokop	1:12,3

David Bukáček	1:05,4
Jiří Mareš	1:00,7
Tomáš Horní	1:09,3
Josef Chrást	1:04,3
Petr Smetana	1:10,0
Ondřej Pliska	1:15,0
Jakub Jurman	1:13,2
Michal Zdražil	1:05,8
Petr Sobotka	1:05,3
Lukáš Veselý	1:12,9
Jakub Kubický	1:15,6
Filip Slezák	1:14,0

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 17 – říjen 2002

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Anna Chytková, Miroslava Tichá,
Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda,
Gabriela Buchtová, Anna Kuběňová, Iveta Jurovatá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 17 vyšlo 14. října 2002 v nákladu 35 výtisků